

רע"פ 7537/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 7537/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 21.9.2020 בע"פ 18475-01-19 שניתן על ידי כב' השופטים: ד' מרשק-מרום, ז' בוסתן ו-ע' ניר נאוי

המבקש:

בעצמו

החלטה

- לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים ד' מרשק-מרום, ז' בוסתן ו-ע' ניר נאוי) בע"פ 18475-01-19 ובע"פ 48263-01-19, מיום 21.9.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (השופט ר' גלט) בת"פ 5583-10-15 ובת"פ 39377-09-16, מיום 26.11.2018 וכן על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (השופט מ' מזרחי) בת"פ 44674-11-17, מיום 5.12.2018.
- המבקש הורשע, על פי הודאותיו, בעובדות שני כתבי אישום שהוגשו נגדו, המייחסים לו עבירות מרמה וזיוף. על פי הנטען בכתבי האישום, המבקש הציג מצגי שווא, בשתי הזדמנויות שונות, שלפיהם באפשרותו לסייע ברישום בעלות המתלוננים במקרקעין שונים בתמורה לסכום כולל של 20,000 ש"ח.
- לבקשת המבקש, צורפו שני התיקים יחד לשם מתן גזר הדין.

עמוד 1

בגזר דינו, עמד בית משפט השלום (השופטת ר' גלט) על חומרת העבירות שבהן הורשע המבקש ועל מדיניות הענישה הנוהגת כלפי עבירות דומות, ושקל במסגרת זאת את עברו הפלילי ה"המכביד" של המבקש, הכולל בין היתר עבירות אלימות, מרמה וזיוף, בגין חלקן נשא עונש מאסר בפועל.

לנוכח שיקולים אלו, גזר בית משפט השלום על המבקש עונשים של 7 חודשי מאסר בפועל בגין המעשים שיוחסו לו בפרשה אחת; 9 חודשי מאסר בפועל בגין המעשים שיוחסו לו בפרשה האחרת; והפעיל עונש מאסר מותנה של 6 חודשי מאסר שנגזר עליו בתיק נוסף. זאת, תוך שקבע כי המבקש יישא בעונשי המאסר בפועל בחופף ובמצטבר, באופן שיישא סך הכל ב-20 חודשי מאסר בפועל. לצד זאת הטיל בית משפט השלום על המבקש 10 חודשי מאסר על תנאי לבל יבצע את העבירות בהן הורשע למשך 3 שנים; תשלום קנס בסך 4,000 ש"ח; ופיצוי לכל אחד משני המתלוננים על סך 14,000 ש"ח.

4. כשבועיים לאחר מתן גזר הדין, הורשע המבקש לאחר שמיעת ראיות, בכתב אישום נוסף הכולל תשעה אישומים שונים, בגדרם יוחסו לו שורת עבירות גניבה, זיוף, מרמה, ועבירות מס.

בתמצית, נטען בכתב האישום כי בין השנים 2013-2017, הציג המבקש את עצמו במספר רב של הזדמנויות כאדריכל ומוודד מוסמך העובד במנהל מקרקעי ישראל. במסגרת זו, הציע המבקש למתלוננים, בהם אלמנה וקשיש, למכור או לרכוש נכסי נדל"ן שלהם או של אחרים, תוך זיוף מסמכים משפטיים ושיקים וגניבתם, תוך שהכניס לכיסו מאות אלפי שקלים.

נוסף על כך, הואשם המבקש בעבירת מס בגין אי-דיווח על הכנסה החייבת במס בסכום של 1,830,000 ש"ח.

5. ביום 5.12.2018 גזר בית משפט השלום (השופט מ' מזרחי) את עונשו של המבקש בגין העבירות שיוחסו לו בכתב אישום זה.

בגזירת העונש שקל בית משפט השלום את עברו הפלילי המכביד של המבקש, כמו גם הנסיבות המחמירות שהתלוו לביצוע העבירות, ובכלל זה השיטתיות, התכנון והימשכות המעשים על פני שנים ארוכות, תוך פגיעה קשה במתלוננים, חלקם חסרי אונים אל מולו; וכן סכום הכסף הנכבד שהשיג במרמה - 3,175,000 ש"ח וכי ניסה להשיג 520,000 ש"ח נוספים אף זאת במרמה.

המבקש אף לא הודה במיוחס לו ולא השיב את הגזלה. לצד זאת, נשקלו לזכותו נסיבותיו האישיות של המבקש, ובהן השלכות העונש על בני משפחתו.

לאור האמור לעיל השית בית המשפט על המבקש 6 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, והפעלת שני עונשי מאסר על תנאי בני שישה חודשים כל אחד, משני תיקים אחרים בהם הורשע, במצטבר לעונש המאסר בפועל, באופן שיישא 7 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. עוד נגזרו על המבקש 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירת זיוף או מרמה במשך 3 שנים; קנס בסך 100,000 ש"ח; ופיצויים בסכום כולל של 300,000 ש"ח.

6. הדיון בערעורי המבקש בבית המשפט המחוזי על שני גזרי הדין אוחד, ושניהם נדחו בפסק דינו מיום 21.9.2020.

נקבע כי לאור חומרת המעשים, והעובדה כי המבקש לא הורתע מחזרה על ביצוע המעשים אף לאחר העמדתו לדין בתיקים אחרים, בגין חלקם נגזרו עליו עונשי מאסר מותנים, יש לנקוט כלפיו בענישה מחמירה ומרתיעה.

7. מכאן הבקשה שלפניי.

בבקשה טוען המבקש כי הודאתו בעבירות שביסוד גזר הדין הראשון ניתנה על רקע התחייבות המשיבה כי ייגזר עליו עונש מאסר מקל בן 3 חודשי עבודות שירות בלבד.

זאת ועוד, טוען המבקש כי ביקש לאחד את הדיון בשלושת התיקים, באופן אשר לשיטתו היה מוביל להקלה בעונשו. אולם, בית המשפט סירב לכך מטעמים דיוניים והמליץ, כך נטען, על מתן גזר דין מוסכם בגדרו ייגזר על המבקש עונש מקל יחסית. משנגזר על המבקש עונש חמור, טוען המבקש כעת לראשונה כי יש לאפשר לו לחזור בו מהודאתו – אף שערעורו לבית המשפט המחוזי הופנה כלפי גזר דינו בלבד.

8. לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים, שבהם מתעוררת סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו של המבקש, או במקרים שבהם קיים חשש כי נגרם למבקש עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני.

זאת ועוד, מקום שבו בקשת רשות ערעור נסובה על גזר הדין שהושת על המבקש בלבד, לא תתקבל הבקשה, אלא בנסיבות חריגות, כאשר העונש שהושת על המבקש סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת (רע"פ 6142/20 נפתלין נ' מדינת ישראל (21.9.2020)).

9. במקרה דנן, איני סבור כי העונש שהושת על המבקש חמור כלל ועיקר.

המבקש פעל באופן שיטתי ופגע במעשיו ביחסי האמון הבסיסיים הנחוצים לקיומה של חברה תקינה ובקניינם של המתלוננים לטובת רווחתו האישית. ניכר כי הפגיעה שגרם המבקש במתלוננים כלל לא עמדה לנגד עיניו, תוך שאף ניצל את האמון שניתן בו מצד קשיש ואלמנה אשר לה ארבעה ילדים צעירים הנסמכים על שולחנה.

זאת ועוד, הרשעותיו הקודמות של המבקש, וקיומם של עונשי מאסר מותנים אשר היו תלויים נגדו לא הועילו בהרתעתו – ועל כן יש לנקוט כלפיו בענישה מחמירה אשר תרחיקו מהציבור ותרתיעו מביצוע עבירות דומות בעתיד.

10. אשר לבקשה לחזרה מהודאת המבקש שצורפה למעשה לבקשתו למתן רשות ערעור, הרי שבהיעדר כל טענה המקימה חשש שמא מדובר בהודאת שווא ובאין כל פגם ברצונו החופשי של המבקש, אין להיעתר לה במסגרת בקשת רשות ערעור בגלגול שלישי – זמן רב לאחר שנגזר דינו (ראו גם רע"פ 6819/19 סרוסי נ' מדינת ישראל (28.10.2019)).

11. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ט' בכסלו התשפ"א (25.11.2020).

ש ו פ ט
